

Echipa C. C. A. campioană de baschet pe anul 1956, văzută de Neagu. De la stînga la dreapta: Nedef, Erdogh, Folbert, Fodor, Emil Niculescu, Testiban, Stamatescu și Herold (antrenor).

Echipa de baschet a C. C. A. — o valoroasă campioană a țării

Pentru obișnuința baschetului, echipa Casei Centrale a Armatei intruchupa tipul cel mai perfect de...vice-campioană. De mai mulți ani încoace, baschetbaliștii militari au ocupat cu regularitate locul doi în clasament, politicându-se de fiecare dată, cum s-a zice, „la potou”, și în fața unor adversari care au devenit cu vremea învingători... tradiționali ai lor: mai înainte Știința I.C.F., acum în urmă Dinamo Oradea. Capriciile acestei echipe care prezenta în teren o formație a nașionalei noastre (Folbert, Fodor, Nedef, Eordogh și Emil Niculescu) nu numai că i-au scos pe albi antrenorul, dar a început să intrige și pe nelipsii spectatori ai reuniunilor de baschet.

Dar, iată că anul acesta C.C.A. a „spart gheața”. Ea și-a înscris pentru întâia oară numele pe lista campionilor țării, și a reușit-o într-o ediție destul de disputată, după o luptă pasionantă și interesantă cu fosta campioană a țării, Dinamo București. Obținerea tricoulilor de campioni de către echipa C.C.A. este o răsplătire bine meritată pentru această formație a noastră, fără discuție o echipă de certă valoare, o adevărată „jumătate” de națională. În baschetul nostru C.C.A. reprezintă concepția jocului variat, spectaculos, rapid. În multe partide din actualul campionat, și în special în aceea de încheiere, cu Dinamo Oradea, C.C.A. a reușit acțiunile de spectaculozitate, precizie și fantezie care i-au atras aplauze la „scenă deschisă”. Părerea noastră este că performanța militarilor e cu atât mai însemnată cu cât lotul lor nu dispune de un pivot de „talie” celorlalți jucători din quintetul prim. Un handicap pe care Folbert, Fodor și ceilalți l-au depășit printr-un efort colectiv în apărare și prin acțiuni de mare viteză și ingeniozitate în atac, prin arun-

cări precise de la semi-distanță care au tăiat de multe ori elanul și puterea de luptă a adversarului.

Un capitol la care echipa C.C.A. era mereu... cortijată a fost apărarea. În 1956 ea a trecut cu „foarte bine” examenul la această materie, fiind echipa care a primit cele mai puține puncte (1174). Cit privește eficacitatea, C.C.A. este pe locul doi (cu 1573 pte.) fiind întrecută numai de Dinamo București (1650 pte.). Coșgulerul echipei este MIHAI NEDEF cu 339 pte. (coeficienți: 47,36% la aruncări din teren — a.t. — și 68,14% la lovituri libere — l.l.). Ii urmează în ordine: ALEXANDRU FODOR 317 pte. (55,23% — a.t. — 70,58% — l.l.), ANDREI FOLBERT 262 pte. (38,15 — a.t. — 65,95 — l.l.), EMIL NICULESCU 237 pte. (56% — a.t. — unul din cele mai bune procentaje ale campionatului. 75,96% — l.l.) MIHAI EORDOGH 190 pte. (45,73% — a.t. — 76,48 — l.l. — un record în materie). STAMATESCU a înscris 111 pte, iar TESTIBAN 71 pte.

Trecind la capitolul evidențierii stăleam datorită începem cu Emil Niculescu, care, prin spiritul de echipă, prin disciplina și corectitudinea lui a fost un factor determinant în performanțele echipei și în munca de pregătire. Fodor, mult schimbat în bine ca disciplină și... cu mai puțin nervi a avut o comportare constantă, folosită. Mihai Nedef a avut un aport considerabil în consolidarea deficitului apărării a echipei, în declanșarea contraatacului și efectuarea unui gândit atac pozițional. Andrei Folbert ne-a dovedit — în special în ultimele jocuri — că este un jucător complet. El a devenit și un excelent conducător de joc. Eordogh, campionul loviturilor libere, a avut jocuri cu maximă

eficacitate, de mare preț pentru formație. Testiban, Stamatescu și Burada au partea lor de contribuție la succesul echipei, înlocuindu-i cu un bun randament pe titularii formației.

A intrat în obișnuință ca prezentările echipelor campioane să se încheie cu cuvintele adresate antrenorului. În cazul de față am dori ca ele să fie mai mult decât o simplă felicitare protocolară. Și aceasta fiindcă pentru antrenorul CONSTANTIN HEROLD titlul de campioană la baschet obținut de echipa C.C.A. înseamnă mult, foarte mult. Este primul succes pe care acest fost mare polisportiv al țării îl obține în calitate de antrenor. Ne bucură că munca, seriozitatea, modestia și conștiințiozitatea lui Herold au căpătat această satisfacție pe care el o merită din plin.

EFTIMIE IONESCU

DE LA INAUGURAREA ACTIVITĂȚII ÎN HANDBALUL DE SALĂ

Handbalul de sală nu s-a dezmințit! Chiar din prima etapă a concursului republican, desfășurată duminică în sala Floreasca, el a furnizat numeroșilor spectatori prezenți la acest eveniment meciuri dinamice și echilibrate. O probă evidentă în acest sens: din patru jocuri, două s-au terminat la egalitate.

Poate multora dintre cei prezenți în sala Floreasca li s-a părut că jocul are — față de anii trecuți — un alt aspect. În toate cele patru meciuri s-a putut constata că echipele au jucat mai larg, extremele acționând decisiv și cu foarte multă eficacitate, în timp ce în apărare „zonele” nu s-au prea simțit la largul lor. Cauza acestei situații nu este altă îmbunătățirea tacticii echipelor participante, ci, mai ales, amenajările aduse sălii Floreasca.

Astfel, pentru a o putea face să găzduiască și meciuri internaționale — se știe că peste două săptămâni echipa Bucureștiului va înfrunta reprezentativa Belgradului în Cupa Orașelor — sălii Floreasca i s-au adus unele modificări, extrem de importante pentru handbalul de sală. Renunțându-se la un rând de bănci, spațiul de joc a cîștigat în lărgime: 18,70 m. față de 15 m. de anul trecut. În acest fel, sala Floreasca are acum, un teren pentru handbalul de sală cu următoarele dimensiuni: 37,50 m. în lungime și 18,70 m. în lățime! În asemenea condiții, handbalul de sală devine mai frumos, mai spectaculos, fapt care a putut fi constatat chiar de la primele partide.

Și, pentru că tot a venit vorba de sala Floreasca, trebuie să precizăm că administrația acestei baze a depus toate eforturile în vederea asigurării unor condițiuni de joc și de vizionare dintre cele mai bune. În special ideea menținerii tablei electrice de maraj o găsim excelentă, spectatorii fiind informați permanent de scorul jocurilor.

Firește că primele meciuri nu pot constitui criterii suficiente pentru a trage concluzii. Ar fi deosebit de prematur să facem, mai ales dacă ținem seama de faptul că multe din cele opt formații au prezentat echipe noi, reîmpropățate. Unele dintre ele au trecut mai ușor examenul de debut, în timp ce altele nu au putut să-și găsească

de loc cadența. În prima categorie vom menționa formațiile Energia 23 August, Casa Centrală a Armatei și Dinamo 6, care au arătat că anul acesta sînt decise să joace un rol hotărîtor în seria de la București a concursului republican. Dacă de la C.C.A. ne așteptăm la aceasta, celelalte două (Energia 23 August și Dinamo 6) ne-au oferit o surpriză plăcută.

În schimb, Știința I.C.F. și indeosebi Progresul I.T.B. au pășit cu stîngul în competiție. Prima a rămas aceeași echipă cu joc spectaculos, dar lipsit de eficacitate, iar „itebiștii” deși au o formație alcătuită din elemente de valoare, păstrează totuși încă în jocul lor aceeași meteahnă: apărarea defectuoasă.

Cîteva cuvinte despre arbitraj și noul dribling. Spre „fericirea” arbitrilor noștri, jucătorii neacomodați cu driblingul nou nu l-au prea folosit, ceea ce a ușurat sarcina „cavalerilor fluerului”. Aceștia au probat că nu sînt încă puși la punct. Cele patru arbitraje au diferit mult unul față de celălalt și, în plus, s-a fluierat cu ezitări, cu întârziere.

De la Orașul Stalin, corespondenții noștri V. Jurăscu, C. Gruia și N. Dumitrescu ne-au comunicat că, în sala Tractorul, numeroși spectatori au asistat duminică după-amiază la primele meciuri de handbal de sală. Din păcate, cu excepția unui singur joc, partidele au fost lipsite de echilibru, fapt pentru care unele dintre ele s-au încheiat la scoruri cu adevărat astronomice.

Rezultatele tehnice înregistrate sînt următoarele: Energia Făgăraș — Recolta Hălchiu 39—13 (19—6); Dinamo Orașul Stalin — Progresul Orașul Stalin 49—15 (24—7) — în acest joc L. Stănescu (Dinamo) a înscris 19 goluri! — Flamura roșie Orașul Stalin — Știința Orașul Stalin 12—11 (6—7). Ultimul meci a fost și cel mai echilibrat. Din păcate ambele echipe au abuzat de durități, iar arbitrul Gh. Lungu nu a știut să reprime cu hotărîre jocul brutal.

În cealaltă serie (la Timișoara) activitatea nu a fost inaugurată, deoarece amenajările aduse sălii nu au putut fi terminate la timp. Aci jocurile vor începe duminică viitoare, cînd — după cum se știe — vor debuta și echipele feminine.

Finala campionatului de șah al R. P. R.

„Cursa” Troianescu — Mititelu continuă...

Runda a IX-a a campionatului de șah al R.P.R. a programat, printre cele nouă partide, două de un interes deosebit. Era vorba de întîlnirile Bălănel — Mititelu și Halic — Ghițescu în care Bălănel și Halic dețineau un ascendent moral covârșitor asupra adversarilor lor. Să explicăm: niciodată pînă acum Mititelu nu reușise să obțină măcar o remiză la Bălănel, după cum Ghițescu a pierdut invariabil ori de cîte ori a stat (cu albele sau cu negrele) în fața lui Halic. Asemenea fenomene, care țin mai mult de psihologie decît de sport, sînt foarte frecvente în șah. Insuși marele maestru Salo Flohr recunoaște că suferea un complex de inferioritate în fața lui Alehjin. Invins prima dată de campionul lumii în cadrul unui simultan, Flohr pierdea, chiar atunci cînd a ajuns candidat la titlul suprem, aproape la fiecare concurs partidele sale cu Alehjin.

În runda de duminică seara Ghițescu n-a reușit să-și învingă teama de măiestria în final a lui Halic. El a ajuns într-un sfîrșit de partidă nefavorabil și a cedat într-o poziție atît de bizară încît un compozitor de studii care ar fi prezentat-o la un concurs risca să-și vadă respinsă lucrarea ca oglindind o poziție nefirească, ce nu se poate întîlni în jocul practic: Ghițescu avea trei pionii suprapuși pe coloana b (la b7, b6 și b5) iar Halic deținea trei pionii simetric plasați pe coloana g (la g5, g6 și g7).

Mititelu, în schimb, deși juca cu negrele (culoarea în care s-a arătat pînă acum mai slab) a reușit să obțină prima sa victorie la Bălănel explozînd cu multă precizie o greșeală gravă comisă de campionul țării încă în deschidere. (Deci: „complexele” de care suferă unii jucători pot fi învinse). Tînărul reprezentant al Științei Ti-

mișoara a jucat excelent în ultimele runde, reușind să acumuleze 4½ puncte în cinci partide și să ajungă în rîndul frunțașilor clasamentului, să amenințe primul loc deținut acum de Dr. Troianescu.

Maestrul internațional Dr. O. Troianescu, depășind dificultățile unui start slab (1 punct în trei partide) a jucat în continuare la valoarea sa cea mai bună și, reușind cinci victorii și o remiză în următoarele întîlniri, a preluat conducerea detronindu-l pe Urseanu, care a slăbit ritmul în ultimele patru partide. În întîlnirea sa de duminică, Troianescu l-a învins cu autoritate pe Șuta.

În formă bună se arată a fi juniorul Negrea, debutant în finala Campionatului de șah al R.P.R. Cele patru victorii obținute pînă acum au fost o binemeritată răsplătire pentru stilul său inventiv și agresiv. Totuși, se simte în jocul lui Negrea nesiguranță în domeniul deschiderii. Cunoștințele sale teoretice lasă încă de dorit. Eliminînd această deficiență, Negrea se va putea afirma printre cei mai buni jucători de șah ai țării.

Victoria în derbyul „codașilor”, Pitpinic — Pall, i-a revenit celui din urmă, care i-a trecut lui Pitpinic lanterna roșie a campionatului.

Foarte importantă pentru configurația primelor locuri ale clasamentului a fost partida Ciociltea — Urseanu. Ultimul, după cîteva înselecse, a încercat cu orice preț să cîștige pentru a se menține în cursa pentru titlu. El a sacrificat o calitate iar la întrerupere pare să cîștige și un pion. Poziția continuă însă să fie foarte complicată, dar șansele lui Ciociltea nu se par ceva mai bune.

În poziție foarte complicată s-a întrerupt partida Radovici — Sza-

bo. Ambii amenință să transforme cite un pion, astfel că lupta se anunță și după întrerupere aprigă și tăioasă. Rezultatul final al acestei întîlniri are mare importanță, deoarece atît Radovici cît și Szabo intră — în caz de victorie — în plutonul frunțaș, cu mari șanse de a lupta în continuare pentru primele locuri.

În cealaltă serie a X-a desfășurată aseară: Troianescu-Negrea 1—0; Reicher-Mititelu 0—1; Ghițescu-Radovici 1—0; Drimer-Halic ½—½; Samarian-Rădulescu ½—½; Szabo-Ciociltea ½—½; Urseanu-Șuta, Gavrilă-Pitpinic și Pall-Bălănel întrerupte.

Clasamentul: 1. Troianescu 7½ pct. 2. Mititelu 7 pct. 3. Urseanu 5½ pct. (2); 4. Ciociltea 5½ pct. (1); 5—6 Ghițescu, Reicher 5½ pct. 7—9 Rădulescu, Negrea, Halic 5 pct. etc.

Astăzi (ora 16) se joacă partidele întrerupte Miine este zi de odihnă

A APĂRUT

revista ilustrată de sport

STADION

Nr. 23

cu interesante foto-reportaje de la Olimpiada din Melbourne. ABONAȚII-VA DIN TIMP PENTRU 1957 LA REVISTA ILUSTRATA DE SPORT „STADION”

SPORTIV FRUNTAȘ ȘI INOVATOR

Am vizitat de curînd secția de matriteră a fabricii Electromagnetice din Capitală. La mașinile lor de lucru matriteri, cu mîini dibace, meștereau de zor. Printre aceștia, l-am găsit și pe ajustorul Dumitru Nicoară, care, aplecat peste menșghină, minuia cu multă pricepere o pilă.

Nicoară, e un flăcău de 23 ani, bine legat, mereu vesel și binevoitor. Cu el se mindrește toată secția pentru că, pe tabloul frunțașilor în producție, în dreptul numelui său figurează o depășire de 170 la sută. El e cunoscut și ca inovator. Datorită lui, mașina de presat nu mai lucrează cu 2 prese, ci cu una singură și acest nou mod de lucru aduce economii importante în timp și bani. Nicoară este însă, și un pasionat

fotbalist și printre altele mi-a spus: „Joc fotbal cam de la 12 ani. Am fost căpitanul echipei de juniori, tot aici la Electromagnetica, iar acum... căpitan al echipei de seniori, una dintre cele mai bune din campionatul orașene”.

Despre interlocutorul nostru aflăm că dă dovadă de multă conștiințiozitate pe terenul de sport, constituind un exemplu pentru colegii lui. Datorită activității și dragostei pentru sport, el a fost ales responsabil al resortului sportiv în secția sa. Paralel cu această activitate, el se ocupă intens de perfecționarea asamblării automate a capsulei microfonică. Utemistul Dumitru Nicoară este un exemplu pentru ceilalți tineri din uzină, atît ca sportiv frunțaș, cît și ca inovator în producție.

E. Filip